

258 (φ. 116^a). «Εἰς τὸν ἀπὸ τῆς Πόλεως προσαχθέντα στέφανον».

Ἔχει ὅλον ὧδε·

Τί λαμπάδος χρῆ τῷ φεραυγεί φωςφόρῳ,
τί στίλψεως χρῆ τῷ διαυγεί λυχνίτῃ
καὶ σοὶ στεφάνου τί δέει χρυσηλάτου,
ἀναξ Μανουῆλ, πορφύρας ἔμπνουν ῥόδον.

5 ὄν μύρια τρόπαια κυκλόθεν στέφει,

μερῶν πλακέντα κοσμικῶν ἐκ τεττάρων;

Καὶ μάρτυρές μοι Σικελός, Πέρσης, Σκύθης,

Ἀντιόχου γῆ καὶ Κίλικες καὶ Χάλεπ.

Πλὴν ἀλλὰ σὴ θρέπτειρα καὶ δούλη πόλις

10 χρυσῷ στεφάνῳ λιθοκολλήτῳ στέφω

τὴν ἐξολοθρεύσασαν ἔθνη σὴν χέρα·

ἀλλῶς σε καὶ γὰρ ἀγκαλίσασθαι τρέμω.

Σὺ δ' ἀλλὰ ταῖς πρὶν προστιθεῖς νίκας νέας

δεῖ με χαίρειν σοῖς θριάμβοις εὐδόκει.

259 (φ. 116^a). «Εἰς εἰκόνα τῆς Θεοτόκου τῆς παναγίας δεσποίνης ἡμῶν». Στίχοι 16.

Ἄρχ. Πολλαὶ Σολομῶν φησι τῶν θυγατέρων.

Τίλ. || Πλὴν ἀλλὰ κόσμησον εὐμενῶς δεξαμένη φ. 116

πρωτοστράτορος δῶρον ἐξ Ἀλεξίου,

ὑπεκλάλει μου μυστικωτέροις λόγοις.

260 (φ. 116^b). «Εἰς τὸν τάφον τῆς Σκληραίνης».

Ἔχει ὅλον ὧδε·

Βουστροφύλακος (;) Ἥλια συνευνέτιν

Σκληραϊναν Ἄνναν ὁ βραχὺς κρύπτω λίθος.

Μὴ γοῦν σπαράξης τὴν ἐμὴν πτύχα, ξένε,

μῆδ' ἐμβαλεῖς χοῦν ὀστέων ἀλλοτρίων,

5 κἂν ἐκταθῆ δρόμημα μακρῶν ἡλίων.

Κεκράξομαι γὰρ ὡς λαλεῖν ἔχει λίθος

ὃς ἄν συνάψῃ τῷ νεκρῷ νέκυν ξένον.

Τῆς τοῦ θεοῦ γένοιτο δεξιᾶς ξένος,

ὑλὴ γεέννης, Ἰσκαριώτου μέρος

10 καὶ τῶν ἀράντων τὴν βοήν πρὸς Πιλάτον
Τὸν Χριστὸν ἄρον, ἄρον εἰς Σταυροῦ ξύλον.

261 (φ. 116^b). «Στίχοι γεγονότες ὅτε ὁ υἱὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου πεσὼν ἐφ' ὑψηλοῦ τρικλίνου ἐν ᾧ ἦν ὁ Χριστὸς εἰκονισμένος, οὐδόλως ἔβλαβη». Στίχοι 21.

Ἄρχ. Ἀπαγγελῶ σου θαυμάτων τὰς αἰνέσεις
ἐν ταῖς θυγατρὸς τῆς Σιών, Σῶτερ, πύλαις.

Τέλ. τοῦ παιδὸς ἡμῶν Μανουὴλ φύλαξ γίνου.

Κανικλείου ταῦτα σοι, δικαιοδότα,
σὺν Εὐδοκίᾳ Κομνηνῇ τῇ συζύγῳ.

262 (φ. 116^b). «Ἦθοποιία τίνας ἀν εἶπη λόγους ὁ υἱὸς τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἔβλαβῆς διαφυλαχθεῖς». Στίχοι 99

Ἄρχ. Πάλαι μὲν, Σῶτερ, πλάστα μου, ῥύστα, σῶστα¹

τοὺς παῖδας εἶχες ὑμνητὰς τερπνῶς κλαδιφοροῦντας
τὸν τετραήμερον νεκρὸν ἐγείρας ἐκ τοῦ τάφου

Τέλ. ||συγκατοικίζων ἐν Ἐδὲμ τὰ τέκνα τοῖς τεκοῦσι. φ. 117^b

263 (φ. 117^b). «Εἰς εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ δοθείσαν ἐν Ἀδριανου-
πόλει». Στίχοι 29.

Ἄρχ. Ἐκ τοῦ διώκτου καὶ σπαράκτου μὲν πάλαι
ἐξύστερον δὲ κήρυκος σοῦ γνησίου.

Τέλ. Νικόλαός σοι ταῦτα πιστὸς οἰκέτης

πρωτονοβελλῆσιμος ἐκ τῆς ἀξίας,

Μαυροκατακαλῶν δὲ πατρὸς ἐκ γένους,

Εὐφροσύνη τέ Δουκικῆς ῥίζης κλάδος

πρωτοστράτορος Μιχαὴλ τὸ παπλόθεν,

ὃς αὐτανάσσης ἦν σύναιμος Εἰρήνης,

Θεοδώρου δὲ πανσεβάστου πατρόθεν,

ὃς σῶζε, Σῶτερ, πρὸς τρυφῆς φέρων χλόην

Θεοδώρῳ συνάμα καὶ τῇ Μαρίας

τέκνοις συνάπτων εὐφροσύνης ἐν τόποις.

¹ Οὕτως ἄμετρος ὁ στίχος ἐν τῷ κώδικι.

264 (φ. 117^b). «Εἰς εἰκόνα τῆς τοῦ Χριστοῦ βαπτίσεως δοθείσαν εἰς τὸν ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ναὸν τοῦ Προδρόμου παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ». Στίχοι 35.

Ἄρχ. Πρὶν μὲν κατιδὼν πῦρ θεϊκῆς οὐσίας
 ρείθροις μίγν' σοῖς, σαρκικῆς ὕλης πάχει.
 φόδῳ ταραχθεὶς ἐστράφη, Ἰορδάνη

Τίτλ. Αἰτεῖ παρ' αὐτοῦ ψυχικὴν σωτηρίαν
 Κωνσταντίνῳ πληροῦντι βουλήν συζύγου,

Ἀγγελοπώλων ἐκ γένους κατηγμένης
 τῆς Ἑλένης, καὶ τόνδε τὸν θεῖον τύπον
 διδόντι δῶρον τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου,

ταῖς σαῖς παρ' ὄχθαις εὐσεβῶς ἰδρυμένην

φ. 118^a || ὡς ἂν τρυφῆς πίνωσι τῆς θείας ὕδωρ
 πηγῆς ποταμῶν ἐξ Ἑδῆμ προηγμένων
 κοινῶς μετ' αὐτοῦ σύζυγος τῆ καὶ τέκνα.

265 (φ. 118^a). «Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαυιδ». «Εἰς εἰκόνα τοῦ προφήτου Δαυιδ».

Ἔχει ὅλον ὠδε·

Ἔοικε τοῖς τρέφουσιν ἀκραιφνεῖς πόθους

δυζῆν δαί τὰ φίλτρα τῶν ποθουμένων,

εἰ καὶ τάφῳ κρύψουσιν αὐτοὺς οἱ λίθοι.

Κάν γοῦν πικρὸν διεΐλε θανάτου ξίφος

5 τὸν φίλτατόν μοι παῖδα Μανουῆλ φθάσαν,

ἀλλ' αὐτὸς αὐτὸν ζῶντα τῇ ψυχῇ φέρων

βουλήν περατῶ τοῦδε καὶ τεθνηκότος,

καὶ τοῦ προφήτου Δαυιδ γράφῳ τύπον

δῶρον προσάγω τῇ μονῇ τοῦ Προδρόμου,

10 ἧς ἐγγύθεν ῥοῦς ὑδάτων Ἰορδάνου.

Σὺ δ' ἀλλ' ὁ θῆρας ἡμερώσας ἀγρίους.

ὁ λίθον ἰδὼν ἐξ ὄρους τετμημένον

καὶ δέχα χειρὸς λατύπου τεραστίας

θηρῶν νοπτῶν ἀρπάσαις ψυχοφθόρων

15 καὶ πρὸς τὸν ἀκρόγωνον ἐδράσαις λίθον,

πρὸς οὐρανοῦ τὸ θεῖον ὑψώσας ὄρος.

Κωνσταντίνον με καὶ σύνευνον Ἑλένην

καὶ παῖδα φίλον Μανουῆλ σὸν οἰκέτην
Ἀγγελολώλων ἐκ φυλῆς κατηγμένον.

266 (φ. 118^a). «Εἰς τὴν ἀποσταλείσαν πρὸς τὸν Χριστοῦ τάφον
χρυσὴν κανδύλαν»

Ἔχει ὅλον ὡδε:

Χριστοῦ μὲν ἐν σοὶ πρὶν καλυφθέντος, τάφε,
σμίρνα προσήχθη συμπλακεῖσα σινδόσι
καὶ λιθωνωτὸς ἐγκατερράνθη κύκλω
μυρορροούσαις ὀρθρίαις μαθητρίαις.

5 Ὁ χρυσὸς οὐκ ἦν ὡς βασιλέα τάφῳ
καὶ τοῦτον ἠτοίμαζε σοὶ δῶρον φέρειν
Κομνηνὸς ὄρπηξ πορφύρας Ἰωάννης
σκοπῶν ἀνάψειν χρυσέαν σοὶ λυχνίαν.

Ἐπεὶ δὲ τοῦτο μὴ προῆλθεν εἰς τέλος,

10 παῖς πορφυρανθῆς Μανουῆλ αὐτοκράτωρ
ταύτην ἀναρτᾷ σοὶ, τάφε ζωηφόρε.

πληρῶν πατρὸς βούλησιν, ὡς υἱοῖς νόμος,
θέλων καθάπερ πατρικὸν κλῆρον μέγαν
καὶ τὴν δι' αὐτὸ συμμετροῦσασθαι χάριν.

267 (φ. 118^b). «Εἰς τάφον». Στίχοι 18.

Ἄρχ. Εἰ μὴ θαλάσσης ἢ πετρῶν ἔφυς, ξένε,
δάκρυσι τοῦτον τὸν πικρὸν λίθον βρέχε,
μαθὼν τίς ἔνδον μαργαρίτης ἐκρύβη.

Φέρει γὰρ ἄνδρα τὸν Πεκούλην ἐκ γένους

5 Βασιλείου, πρῶτιστον ἐν δικασπόλοις,
κοιαιστόρων τὲ σεμνύναντα τοὺς θρόνους.

Τίλ. μελενδυτήσας Βαρλαάμ κεκλημένος.

Ἔγνωσ τὸν ἄνδρα τοιγαροῦν εὐχου, ξένε,
κατοικίαν σχεῖν τῆς Ἐδέμ τοῦτον μέσον
καὶ τοῦ θεοῦ πρόσωπον ἐν φωτὶ βλέπειν.

268 (φ. 118^a) «Εἰς τὸν Χριστὸν ἐλκόμενον ἐπὶ τῷ σταυρωθῆ-
ναι». Στίχοι 15.

Ἄρχ. Ἐκλίνεν οὖς, ἤκουσεν, ἠδύνθη πάλαι
ὁ πρῶτος Ἀδάμ, τὴν θέωσιν ἐλπίσας.

Τιλ. Ἰσιγὰ γὰρ ὡς περ καὶ κρίνοντος Πιλάτου φ. 118⁶
ὡς οἶον ἔμπνοος ἐγγραφεὶς τῷ τεχνίτῃ.

269 (φ. 118⁶). «Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθείου».

Ἔχει ὅλον ὦδε·

Ἐγκαρδίου πῦρ πίστεώς τε καὶ πόθου
εἰς πυρσὸν ἀέριον ἀρθέν δεικνύων
μοναχὸς οἰκτρὸς λοῖσθος ἐν μύσταις Κλήμης

ἐν ὑλικοῖς χρώμασι τὸν τύπον γράφω

5 τοῦ πατριάρχου τῆς Σιών Ἰωάννου,

τοῦ τῶν μοναστῶν ἀρχετύπου κανόνος.

Ἰακώβον δὲ σύγγονον Χριστοῦ λόγον

συνεικονίζω τῆς Σιών πρῶτον θύτην.

οὗ κατ' ἴχνος ζῶν κλῆρον ἀύχει τὸν θρόνον

θεῖα Μανουῆλ αὐτοκράτορος κρίσει.

Αἰτῷ δ' ἀπ' ἀμφοῖν λύσιν εὐρεῖν πταισμάτων·

ὡς ἱεραρχῶν καὶ γὰρ αὐτῶν ἡ χάρις.

270 (φ. 118⁶). «Εἰς τάφον».

Ἔχει ὅλον ὦδε·

Τεραστία τις ὦδε τοῦ τύμβου φύσις.

Ταῖς μὲν γὰρ ἀφαῖς ψυχρὸς ἐσπιν ὁ λίθος,

ἀλλ' ἐκφλογίζει τὰς βλεπόντων καρδίας.

Οὐκ οἶδ' ὅθεν πῦρ ἐξ ἀφανοῦς ἐκθλίβων,

5 ὅμως συνῆκε τῆς φλογὸς τὴν αἰτίαν.

Κρίπτει γὰρ ἔνδον τῶν χαρίτων τὴν μίαν,

τὸ πορφύρας βλάστημα, τὴν Εὐδοκίαν,

ἧς χρύσειον ρίζωμα τῆς γεναρχίας

Κομνηνοφυῶν ἐκ τρισαυτοκρατόρων.

10 Πάππος γὰρ Ἀλέξιος, εὐσεβῆς ἀναξ,

ὁ σκῆπτρα Ῥώμης προσλαβὼν ἄθλον μέγα

ῥενῶν σταθῆρῶν καὶ βριαρᾶς παλάμης.

Πατὴρ δὲ βλαστὸς πορφύρας Ἰωάννης.

- ὄν ἐν μάχαις ἐφριξε Πέρσης τοξότης,
 15 Σκύθης ἀμαξεύς. Ἴταλῶν γαῦρον γένος
 καὶ γῆς ἕω σχοίνισμα καὶ δυσμῶν ὄροι.
 Σύναιμος ἀναξ Μανουήλ, κλῶν πορφύρας,
 αὐτοκράτωρ κράτιστος, εἰς ῥώμην λέων
 καὶ πυκνὸς εἰς νοῦν καὶ γλυκασμὸς ἐν λόγοις·
 20 οὐ καὶ ῥοπήν ἐπληξεν ὀφθαλμοῦ μόνην
 Ἄντιοχεύς, ἀμετρον ὄφρυν εἰςφέρων,
 καὶ τῆς Ἄγαρ παῖς, Ἴκονιεύς ἱππότης
 καὶ γῆ Τριδαλλῶν καὶ τόποι Παριστρίων.
 Οὕτω γενῶν ἔχουσα τῆς εὐκληρίας
 25 εἰς κάλλος ἦν ἀγαλμα φύσεως ξένον,
 εἰς ἦθος εἰκῶν ἀρετῶν ὄλων μία,
 εἰς νοῦν ὑπερβάλλουσα θήλεος φύσιν,
 εἰς χεῖρας ὡς ῥοῦς ἐκρέουσα τὰς δόσεις.
 εἰς προσλαλιὰν καὶ μέλιτος γλυκίων.
 30 Ἄλλ' ὦ φθορὰ, σύνοικε καρπὲ τοῦ ξύλου,
 ὄν ἡ γυναικὸς ἐτρύγησεν ἀπάτη,
 τίς φεύζεταιί σου τὴν αἰδέρομον ῥύμην,
 τίς σοῦ κρατήσῃ, κἂν φορῆ κράτους στέφος;
 Τὴν γὰρ τοσαύτην καὶ γένος καὶ τοὺς τρόπους
 35 λίθων πτύχες κρύπτουσιν ὡς κόνιν μόνην.
 Θεόδωρος δὲ Βατάτζης συνευνέτης,
 ὄν ἤρεν ὑψοῦ τοῖς συναφείας νόμοις
 τῶν πανσεδάστων εἰς ὑπέρτατον τόπον
 θρηνεῖ, ῥαγείσης τῆς φήλης συμψυχίας.
 40 Θρηνοῦσι παῖδες, τάχ' ἄν ἐξείποις βλέπων,
 τὴν ἀμπελον βότρυνες ἀνεσπασμένην,
 τὴν κυπάρισσον οἱ κλάδοι τετμημένην.
 Θρηνεῖ δὲ καὶ πᾶς τὸν τάφον μαθῶν τίνος,
 τὸ ῥευστὸν εἰς νοῦν τοῦ βίου προσλαμβάνων.
 45 Σὺ δ' ὁ πλάσας πρὶν, τόνδε σύνδεσμον λύσας
 καὶ πάλιν εἰς ἀφθαρτον ἐλκύσων δέσιν
 οὐς νῦν διείλες οἷς λόγοις οἶδας, λόγε,
 ἥ σύναψον αὐθις εἰς μίαν κατοικίαν.

δταν μερίζης τὰς μογὰς τοῖς ἀξίοις
50 διδοὺς Ἐδὲμ σκῆνωμα καὶ τρυφῆς χλόην.

271 (φ. 119^α). «Εἰς τὸν τάφον τῆς σεβαστῆς κυρᾶς Σοφίας».

Ἔχει ὅλον ὄδι.

Εἴ τις βλεφάρων ἐκπετάσας τὰς πτύχας
ἐπόψεται σίας τοὺς προκειμένους τάφους,
δάκρυα πικρὰ καρδιαλγῶν σταζέτω
καὶ γῆς τὸ πᾶν ἔδαφος αὐτοῖς πλυνέτω.

5 Κοιλίᾳ γάρ ἐστι τοῦτο κλαυθμῶνος νέα,
ἀναστομοῦσα τῷ βλέποντι κυκλόθεν
θρήνων ἐπ' αὐτοῖς μυριοβλύτους φλέβας.
Τύμβον δὲ τοῦτον κατιδὼν πάντων πλέον
ἐνταῦθα μὴ δάκρυον ἀπλῶς βλυσάτω.

10 ἀλλ' αἶμα θερμὸν ἐκραγὲν τῆς καρδίας.
Αὕτη γάρ, ἦν πλάξ συγκαλύπτει τοῦ τάφου,
παῖς ἦν σεβαστὴ τῶν σεβαστοκρατόρων,
ῶν τοὺς νεκροὺς κρύπτουσιν οἱ λοιποὶ λίθοι,
κλῆσιν Σοφία, καλλονὴν ὄλη χάρις,

15 εἰς κόσμον ἠθῶν ἀρετῶν κρᾶσις μία,
εἰς νοῦν ὑπὲρ θήλειαν ἐξ εὐφύιας,
εἰς δωρεὰς βρύουσα καὶ πηγῶν πλέον.

Ἐξ εὐγενῶν δὲ σχοῦσα τὸν συνευνέτην
ἐν ἄρρεν, ἐν καὶ θῆλυ τέκνον ἐκκύει,

20 ἐν ἐβδόμῳ δὲ καὶ δεκάτῳ τῷ χρόνῳ
συμψυχίας ῥαγεῖσα τῆς τοῦ συζύγου
κάλλους τὸ φῶς ἐκρυσεν ἀμφίων ζόφῳ.

Ὅμως τὰ τέκνα τοῦ γένους ἐπαξίως
ἀνῆξεν, ἐθρέψατο μυρίοις πόνοις.

25 Καιροῦ δὲ καλέσαντος αὐτὰ πρὸς γάμον.
κάνταῦθα λαμπραὶ τῶν βίων αἱ συνδέσεις.

Ἄλλ' ὃ φορὰ κλύδωνος ἀγρίας ζάλης,
ἀλλ' ὃ τροχοῦ δόνησις ἀστατουμένη,
ὄνειρε κόσμει¹, πάντα σοῦ ψεύδους γέμει.

¹ Κατὰ διόρθωσιν τοῦ τὸ πρῶτον γραφέντος κόσμου.

30 Ὁ παῖς γὰρ αὐτῆς ἠρπάγη καὶ πρὸ χρόνου
καὶ πῦρ ἀνῆψε θλίψεως τῆ καρδία.

Πλὴν καὶ πάλιν φλόξ ἐξανήφθη δευτέρα,
τοῦ τῆς θυγατρὸς ἐκθανόντος συζύγου.

Τί γοῦν το λοιπὸν; Ἄδέτω Δαυὶδ λύρα:

35 ἦν ὡς μονάζον στρουθίον μέσον δόμου

τὴν παῖδα μήτηρ ἐν βίῳ κεκτημένη

οἷα δρόσον ψύχουσαν αὐτῆς τὰς φλόγας·

ἡ παῖς δὲ πάλιν τὴν τεκοῦσαν καὶ μόνην

τῶν θλιβερῶν εὔρισκε παραμυθίαν·

40 ψυχὴν γὰρ εἶχον δυοῖ σαρκίοις μίαν.

Οὐκ εἶδε καὶ γὰρ ἡλίου φρυκτωρία

μητρὸς, θυγατρὸς¹ φίλτρον ἀλλήλοις τόσον.

Ἐρῶ πάλιν Ἄπιστα πάντα σου, βίε·

ῥέεις ὑπερ ῥοῦν, τῆς σκιάς μᾶλλον λυε (·)

45 Οὐκ εἰς μακρὸν γὰρ συμβιώσασαι χρόνον,

εὔρον διαιροῦν τοῦ θανάτου τὸ ξίφος.

Ἐντεῦθεν ἡ παῖς δυστυχῶς μένει μόνη,

αἰδακρυς ζήσασα τὸν λοιπὸν χρόνον,

ἕως τὸ κοινὸν φύσεως δοῦσα χρέος

50 κὰν τοῖς τάφοις ἔδειξε τὸν πάλαι πόθον

μητρὸς κόνει μίξασα τὴν ταύτης κόνιν.

Ἄλλ' ὧ συνάπτων καὶ διαιρῶν ἐν κρίσει,

σύνδεσμε πάντων τῶν διεστῶτων, λόγε,

τὰς ἐν βίῳ πρὶν ἀμερῶς συνημμένας

55 σύναψον αὐθις ἐν τρυφῆς θείας χλόῃ

τιθεῖς τέκνω χαίρουσαν ἅμα μητέρα.

272 (φ. 119^a) Δημοτικὰ ἀνεπίγραφα εἰς Μανουὴλ Κομνηνόν.

Ἔχει ὄλον ὦδε·

Ἔστι πιστὸς ἐν οὐρανῷ μάρτυς τῶν σῶν τροπαίων

ὁ φωτοδρῦτης ἥλιος, ὁ μέγας ἀστεράρχης

ἐκ μὲν τῆς ἔω προελθὼν, βλέπων αὐτὸς ὑψόθεν

¹ Πρὶν ἢ γράψῃ τὴν λέξιν θυγατρὸς εἶχεν ἀρχίσαι γράφων ἦτι ἦτοι τὴν ἀρχὴν
τῆς κατόπιν λέξεως φίλτρον.

τὰ κράτη τὰ κατὰ Περσῶν καὶ τῶν Ἀντιοχέων
 5 καὶ πάλιν αὖθις μετελθὼν ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν
 τὰς ἐν θαλάττῃ σου λαμπρὰς καὶ θαυμασίας νίκας
 ἡκάκειθεν αὖθις διελθὼν ἐπὶ δυσμῶν τοῦ ὄρους
 τῶν Τριβαλλῶν καταστροφὴν, Παιόνων τὴν δουλείαν
 καὶ Δαλματῶν ὑποταγὴν καὶ τῶν Δακῶν τὴν φρίκην
 10 καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ μετ' αὐτοῦ τὸ μέγιστον καὶ κρεῖττον.
 προέλευσιν σικελικῆς νήσου τυραννοτρόφου.
 Καὶ τίς λοιπὸν ἰσόμετρος ὕμνος ἀντεισαχθῆ σοι,
 τοιούτου σε κηρύττοντος τοῦ μάρτυρος ἐξ ὕψους ;

Ἐκ τοῦ θεοῦ τοῦ πλάσαντος καὶ στεφανώσαντός σε
 δοθεὶς θεὸς τοῖς ἐπὶ γῆς τοῦτον μιμεῖσθαι σπεύδεις,
 ὑπὲρ τῶν δούλων πολλαχοῦ σοῦ τὴν ψυχὴν προθύων.
 ἀλλὰ καὶ λέγειν ἔοικῶς πρὸς τὴν σειρὰν τοῦ γένους
 5 Αὐξάνεσθε, πληθύνεσθε, συνεκδλασπάνοιτέ μοι,
 ἀνάκτορα πληρώσατε τῶν ἐξ ὑμῶν ἐκγόνων.
 Καὶ μαρτυρεῖ νυμφεύματα τῶν σῶν ἀδελφοπαίδων.
 Καὶ γὰρ τὸν Ἰσαάκιον τὸν τῆς συναίμου παῖδα
 τῆς Εὐδοκίας, τοῦ βλαστοῦ τῆς πατρικῆς πορφύρας,
 10 τῆ τοῦ σεβαστοκράτορος Εἰρήνην δισεγγόνην
 νυμφοστολῶν εἰς αὐξήσιν τοῦ γένους συμψυτεύεις.

Ἦκουσεν ὕψος οὐρανοῦ, γῆς πλάτος ἠνωτίσθη
 καὶ πᾶν θαλάσσης πέλαγος τὰ προτερήματά σου,
 πορφυραυγέστατε φωστήρ, αὐτάναξ σκηπτροκράτωρ.
 Ὡς γὰρ ὁ μέγας ἥλιος ἀνατολῆς ἐκλάμψας
 5 τῶν σῶν τροπαίων ταῖς αὐγαῖς κύκλω τὴν γῆν πυρσεύεις
 Καὶ μάρτυρες Ἰκονιεῖς, πρίγκιψ Ἀντιοχέων
 καὶ χώρα πᾶσα περσικὴ, πᾶσα σατραπαρχία
 καὶ Τριβαλλοὶ δουλόμενοι, Δαλμάται προσκυνοῦντες
 καὶ Παιονίας ἀρχηγὸς σὺν ὑποφρίσσων κράτος
 10 καὶ νῆσος ἡ σικελικὴ σπονδᾶς ἐξαιτουμένη,
 ἐξ ὧν τὴν θρεψαμένην σε μητέρα δούλην Ῥώμην
 Κατὰ διόρθωσιν τοῦ τοῦ πρώτου γραφέντος ἐξιδουμένου.

ἐμπλεων τίθεις χαρμονῆς, σκιρτῶν παρασκευάζεις.
προσέτι καὶ νυμφοστολῶν τοὺς ἀδελφόπαιδάς σου,
καὶ χαίροις, ἀναξ Μανουήλ, οὕτως αὐτὴν εὐφραίνων.

273 (φ. 119^b). «Εἰς τὸν τάφον τοῦ πρωτοψάλτου Ἰωάννου τοῦ
Μανουγρᾶ ρ. Στίχοι 25.

* Ἀρχ. * Ἄν ἐν ποταμοῖς τῆς Βαβυλῶνος γράφη.

274 (φ. 119^b). «Εἰς τὸ θαῦμα τοῦ τυφλοῦ εἰκονισθέν». Στίχοι 10.

* Ἀρχ. Φῶς ἐξ ὕδατων τοῦτο νικᾷ τὴν φύσιν.
φ. 120^a Τέλ. - καθυγιάζον καὶ φρένας καὶ σαρκίον.

275 (φ. 120^a). «Εἰς τὸ θαῦμα τοῦ παραλύτου εἰκονισθέν ἐν τῷ
αὐτῷ λουτρῷ». Στίχοι 10

* Ἀρχ. Προβατικῆς μὲν πρὶν κολυμβήθρας ὕδωρ.

276 (φ. 120^a). «Εἰς τὸν τάφον τοῦ Κομνηνοῦ».

Εἰ καὶ πρὸς ἄλλους ἀφορῶν τύμβους, ξένε,

βραχὺ σταλάζον δάκρυον παρατρέχεις,

ἀλλ' ἐνθάδε στάς μὴ τὸ σύνηθες δράσης,

ἐκ τῆς γραφῆς οὐ τὸν τάφον μαθὼν τίνος

5 στεναγμὸν ἄρον, ῥῆξον αὐτὴν καρδίαν,

ῥοῦν αἱμάτων ἐκβλυσσον ἀντὶ δακρύων.

Κρύπτει γὰρ ἐντὸς τὸν Κομνηνὸν μπρόθεν

θεοδώρας βλάστημα, πορφύρας κλάδον

αὐτοκρατοῦντος Μανουήλ τῆς¹ συγγόνου.

10 Ἀλέξιον τὸ θαῦμα τοῦ παντὸς γένους,

ώραϊον ἰδεῖν, εἰς λόγους ὑπὲρ μέλι,

ὄλον γλυκασμὸν, χαρμονὴν, ὄλον χάριν,

άνθος νεαρᾶς, εὐσταλοῦς ἡλικίας,

εἰς χεῖρας ἀξύμβλητον ἐξ εὐανδρίας,

15 εἰς τοξικὴν ἄριστον, εἰς ἱππασίαν,

θάλασσαν οἴκτου, δωρεῶν πᾶσι βρύσιν,

εἰπεῖν ἀπλῶς σύγκραμα καλοῦ μυρίων,

ᾧ συζυγεῖσα δεξιαῖς σὺν ἐλπίσιν

¹ Εἶχεν ἀρχίσαι γράφων του

Ἄννα Κομνηνὴ Δουκόβλαστος μητρόθεν
 20 τῆς φύσεως ἀγαλμα χαρίτων γέμον
 μικρὸν συνανθεῖ καὶ συνεκφθίνει τάχος.
 ἐν σχοῦσα τέκος¹, ὡς περ ἄμπελος βότρυν.
 Αἰφνης γὰρ οὗτος ἐξεμεί ροῦν αἱμάτων.
 καὶ συννοήσας ὡς ὁ πᾶς ψεῦδος βίος
 25 ῥιπτεῖ τὰ φίλτρα² καὶ συνεύνου καὶ τέκνου
 καὶ τῶν χλιδῶντων χρυσοῦφῶν ἀμφίων,
 τὸ φωτοποιὸν ἀντιλαμβάνει μέλαν
 καὶ κληῦσιν ἄλλην ἔσχεν Ἀθανασίου.
 φλέγει δὲ σάρκας ἐκ καμίνων ἀφλόγων
 30 Ἄψυχος ὧδε συγκαλύπτεται κόνις
 μάργαρος οἶος ὡς ἐκύτρῳ τῷ τάφῳ.
 ὄν κοινὸν ἢ σύζυγος εὐρήσει τέλος
 τιροῦσα τούτῳ καὶ θανόντι τὸν πόθον.
 Σὺ δ' ἀλλὰ μαθὼν ταῦτα μὴ θρῆνει μόνον,
 35 εὔχου δὲ τοῦτον, σύζυγόν τε καὶ τέκνον
 κοινῶς συνεῖναι καὶ τρυφῆς ἐν τῇ χλόῃ
 λιταῖς πανάγνου μητρανάνδρου Παρθένου
 καὶ τρισσολαμπῆς τοῦ θεοῦ φέγγος βλέπειν.

277 (φ. 120^a), «Εἰς τὰ εἰκονισθέντα ἐν τῇ σεβασμῆ μονῇ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῇ κατὰ τὸ Στενόν».

Ἔχει ὅλον ὡδε·

Πολλὰς φυτεύσας δωρεῶν σῶν ἀμπέλους
 τῷ παραδείσῳ τῆς μονῆς ταύτης, ἀναξ.
 ἐρυθρογράφοις σῆς χειρὸς σημασίαις
 καὶ ληνὸν ἡμῖν ἀνορύξας χαρίτων
 5 χρυσαῖς ἐπεθρίγγωσας αὐτὰς σφραγῖσι
 φ.120^b ¶ Καὶ νῦν τρυγῶντες βότρυας θυμηδίας
 σὲ τὸν φυτουργὸν εἰκονίζομεν πόθῳ
 καὶ γνήσιόν σοι μυστικὸν Νικηφόρον,

¹ Εἶχεν ἀρχαίαι γραφῶν βρ(έφος).

² Εἶχε γράφει πρότερον τὴν λέξιν τοῦς, ἣν ἐν μέρει μόνον ἐπέλυσε τὸ ἔπειτα ἐκ' αὐτῆς γραφὴν φ τοῦ φίλτρα.

τὸν πιστὸν ἀμφοῖν, καὶ θεῶ καὶ σῶ κράτει,
 10 δι' οὗ μεσίτου καὶ δι' οὗ ποδηγέτου
 φυτοκομεῖν ἔτοιμος εὐθύς εὐρέθης.

Ἄλλως δ' ἀμοιβὴν οὐκ ἔχοντες ἀξίαν,
 κόρην τυποῦμεν παμβασιλέως λόγου,
 ἀνάκτορον ζῶν, τοῦτον ἐν μέσῳ φέρον
 15 ὡς αὖ ὁ μὲν δύνάμιν ἀμφιζωννύη,
 ἢ πᾶς τροπαίσις τὸ στέφος πλέον στέφη
 ζῆν τέ σοι δώσουσι μακροὺς ἡλίους
 καὶ βασιλείαν ἀτελεύτητον τέλος.

278 (φ. 120⁶). «Εἰς τὴν αὐτὴν μονὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος».

Ἐχει ὄλον ὡδε·

Αὕτη μοναστῶν ἡ κατοικία, ξένη,
 οὐκ ἦν μὲν ἀπόγραπτος ἐν μοναῖς πάλαι,
 ἀλλ' οἶκος εὐχῆς καὶ δεήσεως τόπος.
 Ἄνῆρ δὲ πλήρης Πνεύματος χαρισμάτων,
 5 θεοῦ δοχεῖον, Συμεῶν θείοις τρόποις,
 κανῶν ἀκριβῆς τοῦ μονοτρόπου βίου
 ἤγειρε ταύτην τῇ παναλκεῖ Τριάδι,
 θέμεθλον ἐνθεῖς πίστεως θεῖαν πέτραν,
 τῶν χιλίων μὲν ἑξάκις μετρουμένων
 10 ἀφ' οὗ θεὸς προῆξε δίσκον ἡλίου,
 αὐθις δ' ἑκατὸν ἑξάκις ποσουμένων,
 καὶ τῶν δεκατρισσάκις ἀριθμουμένων
 καὶ τῆς μονάδος ἐννάκις συνηγμένης
 Εἶν δὲ μέχρι τερμάτων αἰωνίων
 15 φρουροῦσα ταύτην τῆς Τριάδος ἡ χάρις
 αὐτοῦ προσευχαῖς, κὰν παρέλθῃ τὸν βίον.

279 (φ. 120⁶). «Ἐπὶ τῷ ἀναρτηθέντι τρικανδύλῳ ἐν τῷ ναῷ τοῦ
 Βήρου». Στίχοι 12.

Ἄρχ. Πολλὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι καὶ νῦν μοι, μάκαρ,
 Τέλ. ὁ πρωτονοτάριος αἰτῶ καὶ πάλιν,
 μυροβλύτα, φρούρει με, παιῶνας, ἐγγόνους,
 τέλος δὲ πᾶσι τοῖς Ἐδὲμ κλῆρον νέμοις.

280 (φ. 120^b). «Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου Παύλου τοῦ Ὁμολογητοῦ». Στίχοι 10.

Ἄρχ. Ῥυσθεισα δεινῆς καὶ πολυχρόνου νόσου
ἢ μᾶλλον ἄδου τῶν πυλῶν ἐξηγημένη.

Τελ. Εὐδοκία Δούκαινα σὸν γράφω τύπον
μίξασα τοῖς χρώμασι καὶ νῦν τὸν πόθον.

Σὺ δ' ἐν βίῳ μὲν προστάτει μου καὶ σκέπε,
τέλος δὲ τρυφῆς ἐγκατασκίνου χλόη.

281 (φ. 120^b) «Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου Στεφάνου τοῦ πρωτομάρ-
τυρος». Στίχοι 16.

Ἄρχ. Τὸν δίχα χειρὸς ἐξ ὄρους τετμημένον
λίθον τὸν ἀκρόγωνον ἐν ψυχῇ φέρων.

Τελ. Βασίλειος δὲ Καρύκης, πιστὸς λάτρις
πέτρα πόλου σοῦ καρδίᾳ προσεδράσας
σῆς εἰκόνοσ πίνακα χρυσῶ καλλύνει.

Σὺ δ' ἐν βίῳ, πρώταθλε, προστάτης γίνου
[καὶ] μακρὰν αὐτοῦ δυσχερὲς πᾶν ἐκτρέποις,
ἐν τῇ κρίσει δὲ τὴν Ἐδὲμ κληρὸν νέμοις.

282 (φ. 121^a). «Ἐκφώνησις Λέοντι τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ ἐπὶ τῇ
χειροτονίᾳ Νικολάου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου· ὁκονόμηται δὲ ὡς
ἀποσχεδιασθεῖσα».

Ἄρχ. Ἐποτέ τινος καὶ ἄλλης κρείττονος, θεόληπτε βα-
σιλεῦ, εὐμοίρησε διὰ σοῦ τὸ ὑπήκοον θυμηδίας. Τελ. μὴδ'
ἀτυχεῖσαι τῶν περὶ αὐτοῦ χρηστοτέρων ἐλπίδων τὲ καὶ ἐκ
βάσεων.

283 (φ. 122^b). «Ἐπιβατήριος ἐπὶ τοῖς τιμίσις λειψάνοις Λαζάρου,
ἃ Λέων ὁ φιλόχριστος βασιλεὺς ἐκ Κύπρου μετήνεγκεν».

Ἄρχ. Λάζαρος ὁ Χριστοῦ φίλος τὸ παρὸν πνευματικὸν
συγκεκρότητα σύστημα. Τελ. ἢ τῶν πραγμάτων ἐνέργεια
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

284 (φ. 123^b). «Τοῦ αὐτοῦ ἐκφρασις πομπῆς ἱερᾶς. ἦν Λέων ὁ εὐσεβῆς βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς τιμίαις λειψάνοις πεποίηται Λαζάρου τοῦ Χριστοῦ φίλου, ὅτε πρῶτος αὐτὰ ἐκ Κύπρου μετήνεγκεν».

Ἄρχ. [Τ]ὸν ἱερὸν τοῦτον σύλλογον καθορῶν καὶ τὴν πολυάνθρωπον ταύτην πανήγυριν. Τέλ. νῦν τὲ καὶ εἰς τὴν ἐκεῖθεν βασιλείαν γένοιτο ἀμὴν.

285 (φ. 125^b). «Σύμβολον πίστεως ἐπιδοθὲν ἐπὶ τῇ τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ προχειρίσει».

Ἄρχ. Καὶ τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἀξιέπαινον νόμον εἰδώς. Τέλ. καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἡμῖν ἐπιχορηγησάσης τὰ κρεῖττονα.

286 (φ. 127^a). «Δημηγορία ἐπιτραπέζιος ὑπὸ παρουσίᾳ Λέοντος τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως».

Ἄρχ. Ἐπερ πολλοῖς τῶν συμπαρόντων οἶδα πραττόμενον καὶ μέχρι τοῦ δεῦρο τολμώμενον. Τέλ. καὶ τῶν ἐκεῖθεν ὑμῖν ἀγαθῶν τὰ ἐξαιρέτα πρεσβεῖαις τῆς ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀγίων· γένοιτο· ἀμὴν.

287 (φ. 129^b). «Δημηγορία ἐπιτραπέζιος ὑπὸ παρουσίᾳ Λέοντος βασιλέως».

Ἄρχ. Οὐ μάταν ἔοικε, πανάγαθε βασιλεῦ. Τέλ. ὁ πάντα συμφερόντως διεξάγων θεὸς πρεσβεῖαις τῆς ἀειπαρθένου καὶ Θεοτόκου αὐτοῦ μητρὸς καὶ πάντων αὐτοῦ τῶν ἀγίων· γένοιτο· ἀμὴν.

288 (φ. 130^b). «Δημηγορία ἐπιτραπέζιος τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἀγίων Φώτων ἐν τοῖς 10' ἀκουσίτοις».

Ἄρχ. Ἐπαινῶ μετὰ τῶν ἄλλων τῆς βασιλικῆς εὐταξίας. Τέλ. ὧν καὶ ταῦτα τὰ κατὰ γῆν σκιαὶ τινες ἀμυδραὶ καὶ ἀπνηχῆματα καθεστήκασιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.

289 (φ. 131^b). «Δημηγορία ἐπιτραπέζιος ὑπὸ παρουσίᾳ Λέοντος

βασιλείῳ τῇ ἀναγνώσει τῆς πατριαρχικῆς ἀναβάσειος Νικολάου πατριάρχου ».

Ἄρχ. Καὶ τοῦ καιροῦ τὴν ἐνεστῶσαν ἀγάμενος ἑορτήν. Τίλ. ἀκυρόνως τε καὶ ἀστασιάστως τὴν κυδέρνησιν εὐοδούμενος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν. ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

290 (φ. 132^α). «Δημηγορία ἐπιτραπέζιος τῇ ἑορτῇ Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου Λεόντος ἐστιῶντος ἡμῶς τοῖς ἑαυτοῦ σώστροις: — Δεύτερος οὗτος λόγος τῆς κατ' ἀρχὴν δημηγορίας ἐλέγθη· ἐτάγη δὲ ὧδε ».

Ἄρχ. Ὅτι μὲν εὐνοίας οἱ φθάσαντες λόγοι καὶ φιλικῆς ἔργον πίστεως. Τίλ. ἀνάγκη φύσεως καὶ χρέει πᾶσιν ἀπαραιτήτως ὀφειλομένῳ ὑπείκοντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν ᾧ ἡ δόξα νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

291 (φ. 134^α). «Νικολάῳ πατριάρχῃ ἔτι διάκονος ὢν ἀνθ' ὧν Νικολάου τοῦ Ξυλομαχαιρίου ἐπέκλην ἀλόντος ἐφ' οἷς κατεῖπεν οὐ τῆς ἀξίας τετίμητο διὰ τὴν συκοφαντίαν».

Ἄρχ. Λύσιν ἐκείνην εἰδὼς τοῖς τῶν ἀρρωστημάτων ἀφανεστέροις. Τίλ. καὶ δεῖγμα προκειῖσθαι τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις φιλίας ἀκραιφνοῦς τε καὶ πίστεως.

292 (φ. 136^α). «Λίοντι βασιλεῖ ἐναρχομένῳ τῆς διὰ τὸν τέταρτον αὐτοῦ γάμον παρασχεθείσης ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀπροβούλως ἀταξίας ».

Ἄρχ. Λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον οὐς ὁ σοφώτατος παρεγγυᾷ Σολομῶν. Τίλ. ἀνάγκη τοῦ ἀπο τοῦδε ὡς ἡ ἐπαγγελία πρὸς ἑαυτὸν ἐπανάγεσθαι ».

293 (φ. 138^α). «Τοῦ αὐτοῦ περὶ τῶν αὐτῶν ».

Ἄρχ. Πολὺς ὁ λόγος, χρησιμώτατε βασιλεῦ, πειρώμενος ἡμᾶς θορυβεῖν. Τίλ. εἴ τι δ' ἀντιπαῖον τῷ λόγῳ τῇ τῶν ἀκροατῶν εὐγνωμοσύνη τοῦτο προσανακείσεται.

294 (φ. 142^α). «Τῷ αὐτῷ περὶ τῶν αὐτῶν».

Ἄρχ. [ ]¹ μὲν οὖν προσῆκε, χρησιτότατε βασιλεῦ, κράτει τοσοῦτω. Τίλ. σκύδαλα μὲν τὰ κατὰ γῆν τιμιώτατα, νηστειῶν δὲ βέλῃ τὰ δεινότετα ἠγνισάμενος.

295 (φ. 147^β). «Σταφάνῳ ὑπογραφεὶ βασιλείως τῶν ἀπορρήτων φίλῳ ἀνδρὶ».

Ἄρχ. Μὲμφεται μοι ὁ περιφανέστατος ὅποι δὴ πυνθάνομαι πατριίκιος Σαμωνᾶς. Τίλ. δέδοικα γὰρ μὴ καὶ αὐτὸς εἰ τοῦ καιροῦ τούτῳ τὰ πρὸς φιλίαν χήτει φασὶ τοῦ βίου τὴν φιλίαν αὐτοῦ ἐξωνούμενος.

296 (φ. 151^α). «Λέοντι βασιλεῖ περὶ τῶν κατὰ πολυγαμίαν εἰς συνηγορίαν παλαιούς προσκομιζόντων πατέρας»

Ἄρχ. Ναὶ Διονύσιον ἐπιγινώσκω, θεόσοφε βασιλεῦ. Τίλ. τῶν ἐνεργουμένων ὡς θέμις πάντα τούτους ἀλλοτριώσαντες.

297 (φ. 151^β). «Λέοντι βασιλεῖ κακοῖν ἐναρχομένῳ».

Ἄρχ. Ποι² μὲν; πανάγαθε βασιλεῦ, πολλὴ χάρις τῆς εἰς ἡμᾶς, ὡς ἔοικε κηδεμονίας. Τίλ. τοιούτους ἀεὶ πολέμους ἡμᾶς διώκειν εὐξόμεθα.

298 (φ. 152^β). «Τῷ αὐτῷ μετὰ ἐστίασιν ἐφορμήσαντι λόγοις».

Ἄρχ. Οὔτε καθέδρας, φιλανθρωπότατε βασιλεῦ. ἐφιεμένος. Τίλ. (ἀτέλις ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ μετὰ 25 στίχους) τῆ προτεραία ὑπὲρ καπνοῦ. . . .

Εἶνε γεγραμμένον μέλανι κηροτέρῳ τοῦ δι' οὐ ἐγράφησαν οἱ λοιποὶ λόγοι.

299 (φ. 153^α). «Τοῦ ὑπερτίμου **Κ**ελλοῦ ἐπιστολαί».

α' (φ. 153^α). «Εἰς τὸν καίσαρα». — β' (φ. 153^β). «**Τ**οῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἄρχ. Πότερον ὡς αὐλητής. — γ' (φ. 154^α). «**Τ**οῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἄρχ. Νῆ τὴν ἱεράν σου. —

¹ Λέξις διαγεγραμμένη καὶ νῦν ἀδιάγνωστος.

² Γραπτίον Σοί, ἄτε γραφίντος ἐρυθροῦ Π ἀντὶ Σ.

δ' (φ. 154^b). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἄρχ. Οὐχ ὅτι νῦν οὐ γράφω. — ε' (φ. 155^b). «Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν αὐτόν». Ἄρχ. Ἡ τοῦ μύθου κάμνλος. — β' (φ. 156^a). «Τῷ πατριάρχῃ Ἀντιοχείας τῷ Αἰμιλιανῷ». Ἄρχ. Ἐγὼ μὲν ὦμην. — γ' (φ. 157^a). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ἀλλὰ διατὶ θεοτίμητε. — δ' (φ. 157^b). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. Ἡ μὲν οὖν Ἀντιόχεια. — ε' (φ. 158^b). «Τῷ πρωτοσυκέλλῳ Λίοντι». Ἄρχ. Ὅποτε σὺ σαυτόν. — ζ' (φ. 159^a). «Τῷ Ξιφιλίνῳ». Ἄρχ. Μετεστράφησ ποτέ.

300 (φ. 160^a). «Τοῦ αὐτοῦ Λόγος σχεδιασθεὶς πρὸς Πόθον βασιτάρχην ἀξιώσαντα τοῦτον γράψαι περὶ τοῦ θεολογικοῦ χαρακτῆρος». Ἄρχ. Μὴ θαυμάσης, Πόθε μοι φίλτατε.

Εὑρήται καὶ ἐν φ. 51 κ. ἰ. τοῦ Παρισιακοῦ κώδικος 1182. Ἴδε **Κ.** Σάθσ Μισαιωνικῆς βιβλιοθήκης Τόμ. Ε' σ. ζς'. Ἐξεδόθη δὲ ὑπὸ τοῦ *Coxe* ἐν τῷ *Catalogus codicum Bibliothecae Bodleianae* σ. 743 κ. ἰ. ἐκ τοῦ ὑπ' ἀρ. 189 *Codex Miscellaneus* τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Ὁξωνίου.

301 (φ. 165^a). «Τοῦ αὐτοῦ τῷ πρωτοπροϊδρω καὶ ἐπὶ τῶν κρίσεων κυρῷ Κωνσταντίνῳ». Ἄρχ. Θαυμάζειν μοι λίαν ἔοικας.

302 (φ. 166^a). «Τοῦ αὐτοῦ Ἐξήγησις τῆς ἐν τῷ Τιμαίῳ τοῦ Πλάτωνος μαθηματικῆς περὶ ψυχῆς ὑπάρξεως ἢ γεννήσεως». Ἄρχ. Ἐκ μέρους ἠρώτηκάς με τὸ πλατωνικὸν περὶ τῆς ψυχῆς διάγραμμα.

303 (φ. 167^b). «Ἐτέρας πλατωνικῆς ἐξήγησις διανοίξ ἀπὸ τοῦ Τιμαίου». Ἄρχ. Ἐρᾶς τῆς πλατωνικῆς ἀκορέστως πηγῆς.

304 (φ. 168^b): «Ἐξήγησις τελιωτέρα περὶ τοῦ λειμματος». Ἄρχ. Τί ποτέ ἐστι τὸ λείμμα ἠρώτηκάς.

305 (φ. 169^b). «Περὶ μουσικῆς».

Ἄρχ. Ἡ ἀληθὴς μουσικὴ περὶ ἧς εἴρηται τὸ Ἡμεῖς δὲ μουσικῆς κλέος οἱ ἀκούομεν.

306 (φ. 170^b). «Προλαμβάνοντα εἰς τὴν ῥυθμικὴν ἐπιστήμην».

Ἄρχ. Τῆς ὀρθμικῆς ἐπιστήμης ταῦτα προλαβεῖν σε χρεῶν.

307 (φ. 171^b). «Σύντομος ἔφοδος περὶ ἀστρονομίας».

Ἄρχ. Ἐμοὶ μὲν ἀποπεφάνθω.

308 (φ. 172^b). «Σύντομος παράδοσις τῶν δεκατριῶν παραλογισμῶν».

Ἄρχ. Συστείλαι σοι εἰς μέτρον ἐπιστολῆς τοὺς σοφιστικούς ἐδεήθης ἐλέγχους.

309 (φ. 174^a). «Περὶ φυσικῶν καὶ ἐπικτητῶν ποιότητων καὶ περὶ ἕξεως καὶ διαλέξεως».

Ἄρχ. Τῶν ποιότητων περὶ ὧν μαθεῖν ἀκριδέστερον ἐδεήθης.

310 (φ. 175^a). «Περὶ τῶν πρὸς τι καὶ σχημάτων καὶ χρώματος καὶ μορφῆς καὶ περὶ δυνάμειος καὶ ἀδυναμίας».

Ἄρχ. Τοῦ Πλάτωνος ὀρισσαμένου τὰ πρὸς τι καὶ εἰρηκότος.

311 (φ. 176^a). «Ἀφορμαὶ τῶν περὶ τὰ γένη ἐπιχειρημάτων».

Ἄρχ. Ἀξιολογώτατοι τῶν πρὸς τὸ γένος καὶ τὸ ἴδιον

312 (φ. 177^a). «Περὶ ἐρωτήματος διαλεκτικοῦ καὶ περὶ διαλεκτικῆς».

Ἄρχ. Οὐχ ἀπλοῦν τι πρᾶγμα ἐρώτημα διαλεκτικόν.

313 (φ. 178^a). Περὶ τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν».

Ἄρχ. Ἡρώτησας τίς ἐστὶν ὁ σκοπὸς τοῦ δευτέρου βιβλίου τῶν Προτέρων ἀναλυτικῶν.

Ε. Π. ΠΑΤΗΣ Κ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

314 (φ. 179^a). « Περὶ τῆς μίξεως τῶν προτάσεων καὶ περὶ εὐπορίας προτάσεων σύντομος ἔφοδος ».

Ἄρχ. Ἴδού σοι τὰς μίξεις τῶν προτάσεων ὡς ἐκέλευσας ἐν βραχεῖ κατὰ τὴν ἀριστοτελικὴν διάταξιν ἀποδίδωμι.

315 (φ. 180^a). « Ἐπὶ σκεύει χρυσῷ ἐν ᾧ εἰκονίσθη ὁ ἅγιος ἡμῶν βασιλεὺς κατατροπούμενος τὸν σουλτάνον ».

Ἔχει ὅλον ὧδε·

Ἐκ χρυσοῦ τὸ σκεῦος, ἢ δὲ στιλπνότης
ἔοικε μάλλον ἀστράπτειν [νέον]¹ τρόπον.

Γεγραμμένας φέρει γὰρ ἀριστουργίας

Ῥώμης Μανουὴλ αὐτοκράτορος νέας,

5 τοῦ χρυσοειδοῦς νοῦν ἅμα καὶ σαρκίον.

Πάσης μὲν οὖν γῆς οὐδ' ὁ πᾶς ἀρκεῖ γῦρος,

σκεύους δὲ τούτου κυκλόθεν διεγράφη

ὁ πορφυραυγῆς οὔτος αὐσονοκράτωρ

φοδῶν, διώκων καὶ κατα κράτος τρέπων

10 τὸν ἀρχιπέρσιν πρὸς μάχην ὠπλισμένον

σὺν μυρίαῖς φάλαγξιν Ἴκονιέων

καὶ πῶς ἀμέτροις ἐντυχῶν χιλιάσι

βουνῶν φαραγγῶν ἀφανῶς ἀνηγμέναις

μονώτατος διεΐλε τὴν ὀμαιχμίαν,

15 ἐκεῖ μὲν ἐνθεν ἀνδρικῶς δόρου στρέφων.

Τὸν χρυσοῦν οὕτω ταῦτα χρυσοῦσι πλέον.

316 (φ. 180^a). « Ἐπὶ εἰκόνι τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου κοσμηθεῖση ».
Στίχοι 12.

Ἄρχ. Αὐτάγαθόν σε καὶ φιλεῦσπλαγχνον φύσει.

Τίλ. σκηνοῦντα τοῦτον εἰς Ἐδὲμ δεῖξαι χλόην.

317 (φ. 180^a). « Ἐπὶ εἰκόνι τοῦ ἁγίου Θεοδώρου κοσμηθεῖση παρὰ τοῦ Σερβλίου κυροῦ Ἰωάννου ». Στίχοι 10.

Ἄρχ. Πρὸς δωρεῶν θάλασσαν ὧν ἔσχον, μάκαρ,

¹ Ἄντι τοῦ ὅκ' ἑμοῦ προστεθέντος νέον χῶρος κενός ἐν τῷ κώδικι.

διδούς Μανουήλ αὐτάνακτος Αὐσόνων
 εὐεργεσιῶν τὰς βρούσεις ἀειρρόους.
 Τίλ. Ἰωάννης σὸς δούλος αἰτῶ Σερβλίας.

318 (φ. 180^a). α' Ἐπί εἰκονίσμασι τοῦ τε ἀοιδίμου βασιλέως
 Ἰωάννου, τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κυροῦ Μανουήλ καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου κυροῦ
 Ἀλεξίου ρ.

Ἔχει ὅλον ὧδε·

Πάππος, πατήρ, παῖς, βασιλεῖς Ῥώμης νέας,
 οὓς ἐγγραφέντας καθορᾶς ὧδε, ξένε,
 θεόπλοκος σειρά τις ἐστὶ χρυσέα
 πέρατα συνδέουσα τῆς γῆς κυκλόθεν,
 5 ἀρτῶσα δὲ ξύμπαντα τοῦ ταύτης κράτους,
 κάμπτουσα δὲ τράχηλον ἐθνῶν βαρβάρων.
 Ἐκ πορφύρας τὰ δένδρα ταῦτα τὰ τρία,
 σκέποντα καὶ ψύχοντα τοὺς ὑπηκόους
 εὐεργεσιῶν ταῖς σκιαῖς ὡς φυλλάδων.

10 Ἰωάννης μὲν Αὐσόνων σκηπτροκράτωρ
 τὴν πατρικὴν εὐκλείαν ἀύξήσας ὄσον,
 ὁ δ' αὐτοκράτωρ Μανουήλ μᾶλλον πλέον,
 ὄν σατράπης πᾶς, ῥῆξ ἄπας, πρίγκιψ, κόμης,
 τὸ ῥωσικὸν πᾶν, Νεῖλος αἰγυπτορροᾶς¹

15 ἐφριξαν ὡς ἄμαχον εἰς νοῦν, εἰς σθένος.
 Ὡ καὶ δοθείσης ἐκ θεοῦ μοναρχίας
 καὶ τριγερόντων ἐκδραμόντων ἡλίων
 Ἀλέξιος πλήρωμα παῖς ταύτην λάβοι,
 αὐθις δ' ἀπ' αὐτοῦ τέκνα τῶν ἀπεκγόνων.

319 (φ. 180^a). «Εἰς εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου δε.
 θείσαν (κῶδ. δοθείσαν) διὰ χρυσοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως». Στίχοι 11.

Ἄρχ. Ὁ τὰς καμήλου τρίχας εἰς σκέπην ἔχων

.....
 δι' οὗ Μανουήλ πορφυρανθῆς αὐτάναξ
 καταγλαΐζει σὸν σεβάσμιον τύπον,

¹ αἰγυπορροᾶς

φ. 180⁶ || μονῇ δὲ τῇ σῆ πίστεως δῶρον νέμει.

Τίλ. θεὸν δυσωπῆ τοῦ δεδωκότος χάριν.

320 (φ. 180⁶). Ἀνεπίγραφον εἰς τὴν στέψιν Μανουὴλ τοῦ Κομνηνοῦ.

Ἔχει ὅλον ᾠδὴν

Πάσαι μὲν εἰς ἀρχιερεῖς. Μελχισεδὲκ ὁ μέγας.

εὐλόγησε τὸν Ἀβραάμ ὡς νικητὴν ἐλθόντα

ἐκ τῆς κοπῆς καὶ συντριβῆς τῶν πέντε βασιλέων.

Νῦν δὲ τοιάς πατριαρχῶν προσφέρει σοι τὸ στέφος,

5 ἐπευλογοῦσα, βασιλεῦ, σὲ τὸν Χριστὸν Κυρίου,

στήσαντα μέγα τρόπαιον μέσον ῥηγῶν ἐξάδος

Ἄλαμανῶν, Καραντῶν, Ῥῶς, Οὐγγρων, Τζέχων [καὶ] Λέ-

Κάνταῦθα γὰρ ὑπερνικῆ νόμον σκιᾶς ἢ χάρις [χων.

ἐν ἀριθμῷ πατριαρχῶν καὶ τῶν ῥηγῶν τῷ μέτρῳ.

10 Καὶ χαίρε προερχόμενος ἡμῖν εὐλογημένος

καὶ τῷ συστρατηγοῦντι σοι θεῷ οἰδοὺς τὴν δόξαν.

321 (φ. 180⁶). [Χριστοφόρου τοῦ Μιτυληναίου]. «Αἰνίγμα εἰς τένταν».

Ἄρχ. Ἄπετρός εἰμι καὶ κινούμενος δόμος.

Ἐκδίδεται παρὰ Kurtz Die Gedichte des Christophoros Mitylenaios σ. 45 ἀρ. 7¹.

322 (φ. 180⁶). [Τοῦ αὐτοῦ] «Εἰς τὸ τίμιον λείψανον τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος βλύζον τὸ ἅγισμα».

Ἄρχ. Ἐβλύζε πέτρα ῥεῖθρον Ἰσραηλίου.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 56 ἀρ. 89.

323 (φ. 180⁶). [Τοῦ αὐτοῦ] «Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ τιμίου Προδρόμου».

Ἄρχ. Θαυμαστὸν οὐδὲν εἰ θεὸς νικᾷ φύσιν.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 76 ἀρ. 113.

324 (φ. 180⁶). [Τοῦ αὐτοῦ] «Εἰς τὴν γέννησιν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἄρχ. Ποίμνης βροτείας τὸν καλὸν σε ποιμένα.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 86 ἀρ. 123. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 169.

325 (φ. 180^b). [Τοῦ αὐτοῦ] «Εἰς τὸν μύρμηκα».

Ἄρχ. Τὸν νοῦν ὁ μύρμηξ, τὸ βραχὺ ζῶον, μέγας.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 87 ἀρ. 125. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 170.

326 (φ. 180^b). [Τοῦ αὐτοῦ] «Εἰς τὴν Ἀνάληψιν».

Ἄρχ. Ἐκ γῆς ἀπαίρεις, εὖ τὰ τῆς γῆς θεῖς λίαν.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 87 ἀρ. 126. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 171

327 (φ. 180^b). «Εἰς πλούσιον τὸν κατορύττοντα τὸ χρυσίον».

Ἄρχ. Πρὸς μνάς κεχηνῶς ὡς γαλῆ τις πρὸς στέαρ.

Ἴδε Kurtz ἐνθ' ἀν. σ. 91 ἀρ. 134. Ἴδε καὶ ἀνωτέρω ἀρ. 174.

328 (φ. 181^a). «Ἐπὶ ἐγκολπίῳ ἔχοντι μέρος τοῦ ἁγίου λίθου, ἐν ᾧ ἐσμυρνίσθη ὁ κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός».

Ἐχει ὅλον ὧδε·

Ὁ ζῶν θεϊκῶς καὶ θανὼν σαρκὸς νόμῳ
λίθῳ τε κλιθεὶς βασιλικῶς ὡς λέων
καὶ λιθανοσμύρνιστον εἰςδύς σινδόνα
φέροντα σεπτὸν τοῦδε τοῦ λίθου μέρος
Ἰωάννην με Κομνηνὸν, Σῶτερ, σκέποις
ἅμα συννεύῳ Δουκοβλάστῳ Μαρία.

329 (φ. 181^a). «Ἐπὶ εἰκόνι τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος». Στίχοι 8.

Ἄρχ. Ἀναργύρως μὲν πρὶν παρείχες τὴν χάριν,
νῦν δ' οὐ ποθῶν ἄργυρον οὐδὲ χρυσίον.

Τίλ. Γεράσιμος σὸς τόνδε σοι κόσμον φέρων.

330 (φ. 181^a). «Ἐπὶ πατελίῳ χρυσῷ, ἐν ᾧ εἰκονίσθησαν τὰ κατὰ τὴν Οὐγγρῖαν τρόπαια τοῦ βασιλέως».

Ἐχει ὅλον ὧδε·

Φωνὴν μὲν Ἴστρος ἐκ Δαυὶδ προσλαμβάνων
κράζει Μανουὴλ αὐτάνακτος τὸ κράτος.

Ε.Σ.Δ.Τ.Π.Σ. Κ.Τ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006